

SERVICIUL ASISTENȚĂ SOCIALĂ PERSOANE VÂRSTNICE

INFORMARE

Privind: prezentarea noțiunii de îngrijitori informali, în conformitate cu prevederile Legii nr.17/2000, privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Asistența socială pentru persoanele vârstnice se realizează prin **servicii și beneficii sociale**.

Obiectivul intervenției asistenței sociale este de a-i sprijini pe cei aflați în dificultate să obțină condițiile necesare unei vieți decente, ajutându-i să-și dezvolte propriile capacități și competențe.

Serviciile sociale sunt definite ca reprezentând „ansamblul de activități realizate pentru a răspunde nevoilor sociale, precum și celor speciale, individuale, familiale sau de grup, în vederea depășirii situațiilor de dificultate, prevenirii și combaterii riscului de excluziune socială, promovării incluziunii sociale și creșterii calității vieții”.

Furnizarea serviciilor comunitare pentru persoanele vârstnice se realizează cu consimțământul acestora și au în vedere îngrijirea temporară sau de lungă durată:

- a) la domiciliul sau la reședința persoanei vârstnice;
- b) în centre de zi de asistență și recuperare;
- c) într-un cămin pentru persoane vârstnice, într-o locuință protejată sau în alt centru rezidențial.

La nivelul Municipiului Brăila, **Direcția de Asistență Socială Brăila** este furnizorul public de servicii sociale, acreditat conform Certificatului de acreditare seria AF nr.7506/05.03.2021 și asigură îndrumarea metodologică și coordonarea activității de specialitate necesare pentru buna funcționare a acestora.

Serviciile sociale de îngrijire acordate la domiciliu sau la reședința persoanelor vârstnice au ca scop prevenirea instituționalizării persoanelor vârstnice în centre rezidențiale de îngrijire și asistență/cămine pentru persoane vârstnice, de îmbunătățire a calității vieții și socializarea lor.

Serviciile de îngrijire la domiciliu acordă suport și asistență pe de o parte persoanei vârstnice dependente pentru a o ajuta să-și continue viața în propria locuință, într-un mod cât mai independent posibil, iar pe de altă parte, acordă suport și asistență familiei acestei persoane, ca principal susținător al vârstnicului dependent.

Îngrijirea la domiciliu reprezintă cea mai bună strategie de îngrijire a persoanelor vârstnice aflate în situație de dependență, nu numai pentru că este o metodă mai ieftină decât îngrijirea într-o instituție, dar și pentru că este preferată de persoanele în vârstă, reprezentând un atribut esențial al calității vieții.

Serviciile sociale de îngrijire la domiciliu sunt prevazute atât în Legea nr. 17/2000, privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și în Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare și HG nr. 886/2000 pentru aprobarea Grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, cu modificările și completările ulterioare, precum și a altor acte normative secundare aplicabile domeniului.

Pot beneficia de îngrijiri la domiciliu următoarele categorii de persoane:

- a) nu are familie sau nu se află în întreținerea unei sau unor persoane obligate la aceasta, potrivit dispozițiilor legale în vigoare;
- b) nu are locuință și nici posibilitatea de a-și asigura condițiile de locuit pe baza resurselor proprii;
- c) nu realizează venituri proprii sau acestea nu sunt suficiente pentru asigurarea îngrijirii necesare;

d) nu se poate gospodări singură sau necesită îngrijire specializată;

e) se află în imposibilitatea de a-și asigura nevoile sociomedicale, datorită bolii ori stării fizice sau psihice.

Conform modificărilor aduse Legii nr. 17/2000, pentru asigurarea serviciilor de îngrijire care presupun ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice, autoritățile administrației publice locale pot angaja personal de îngrijire cu timp parțial de lucru sau cu normă întreagă în cadrul serviciului de asistență comunitară al serviciului public de asistență socială.

Îngrijitorul informal este definit ca persoana necalificată, membru al familiei, rudă sau orice altă persoană, care asigură îngrijirea personală, respectiv ajutorul pentru efectuarea activităților de bază și instrumentale ale vieții zilnice de către persoana care și-a pierdut autonomia funcțională, potrivit art. 6 lit. ș) din Legea nr. 292/2011, Legea asistenței sociale, cu modificările și completările ulterioare.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 17/2000, privind asistența socială a persoanelor vârstnice, îngrijitorul informal care își asumă responsabilitatea îngrijirii unei/unor persoane vârstnice, aflate în situația de dependență sociomedicală, stabilită conform grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, poate beneficia de program lunar de lucru redus, de o jumătate de normă, cu asigurarea plății, din bugetul local, în baza unui contract încheiat cu serviciul public de asistență socială, a unei indemnizații echivalente cu jumătate din salariul de bază brut al îngrijitorului la domiciliu stabilit potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru gradația 0.

Timpul cât îngrijitorii informali au beneficiat de program redus de lucru se consideră, la calculul vechimii în muncă, timp lucrat cu normă întreagă, pe baza adeverinței eliberate de serviciul public de asistență socială.

Îngrijitorii informali au obligația de a comunica serviciului public de asistență socială orice modificare referitoare la asumarea responsabilității îngrijirii persoanei vârstnice și la informațiile care au stat la baza întocmirii anchetei sociale.

Autoritățile administrației publice locale includ în programul anual de servicii sociale organizarea de instruiți/cursuri de formare pentru îngrijitorii informali.

Autoritățile administrației publice locale includ în programul anual de acțiuni privind serviciile sociale, respectiv al activităților de informare a publicului activități de informare și consiliere pentru îngrijitori informali, inclusiv pentru îngrijitorii adolescenți.

Îngrijitorii informali, inclusiv îngrijitorii adolescenți beneficiază cel puțin semestrial de sesiuni de instruire care au în vedere, informarea personalului cu privire la tehnicile și instrumentele de lucru, procedurile utilizate, comportamentul în relația cu beneficiarul, aplicarea tehnicilor și procedurile de îngrijire adecvate, normele de igienă, etc.

Mihalcea Lăcrămioara, șef Serviciu

Întocmit: Roșu-Manea Nicoleta, inspector